

De scismate

5

qui non aspicit periculum divisionis ciui-
lis in regno francie/ qualis nō fuit a dieb⁹
sue institutionis. Et sane eo piculosior eēt
division q̄ magis intranea/ r̄ q̄ magis inter
capita regni. Et q̄ sub specie religionis sie-
ret. Hāc et expectandū eēt illud qd̄ dīc scri-
ptura. Amic⁹ q̄ vult recedere ab amico/ oc-
casiones q̄rit. Et illō decreti. Scisma di-
ponit ad heresim. qz recedēs ab ecclia/ erro-
res fingit vt recte discessisse videat. Et hoc
iam piculū habem⁹ in ianuis nisi celeriter
et cauissime puiderim⁹. Addito q̄ nlla sit
ipla cabilior et irremediabilior divisione/ q̄ il-
la q̄ sit sub religionis p̄ceptu. In tm̄ q̄ in h̄
casu putet frater se obsequiū p̄stare deo p̄se
q̄ndo frēz. Addito p̄terea q̄ magna ps/ne-
dicā maior nō spōte/ p̄sensū in subtractio-
nē. Vell nūc/dū vider q̄ secuta sunt/ volun-
taria et p̄nissima ē obedire et reuerti/ nec ob-
stat forte ad reuertendū nisi timor. q̄ subla-
to et data audacia/ ipi ēt cū piculo corporis et
rex suay/ suā oñderent voluntatez. Quid
si descendērī ad p̄ticularia/ q̄ sciēt omis-
tim⁹/ arbitramur idubie q̄ rei hui⁹ ingēs et
horredus pateret aspectus. et stupore vehe-
mentē sola sui cogitatiōe causaret. Vle ve
regno huica scandal⁹. ve pesti scismaticē/ si
divisionē in regno adducat. sicut iā posuit
in iperio. Sed ve supra modū si nob̄ heresi-
ses p̄turiat. q̄bō ipm̄ scisma irremediabilit̄
radicef/ et radicatiū iugiter alatur/ crescat/ di-
latetur/ atq̄ roboretur.

Ex his omnibus

bincinderactis/ et insolus/ p̄spicuū est in q̄
li labyrintho vix egressibili positi sum⁹/ et
vincul⁹ vix et ricabili⁹ irretiti/ q̄si vix po-
suerim⁹ in rhetib⁹ pedes/ et in macul⁹ eorum
ambulem⁹/ iurta vba Job. Lū igit agu-
stie nob̄ sint vndiq̄s/ et cū iogram⁹ qd̄ agere
debeam⁹. ego in insipietia mea h̄ solū viðo
residui et p̄sil⁹/ cū iosaþbat rege. q̄. Parali-
po. rt. Ut octos n̄os ad deū dirigam⁹/ si
forte auertat irā suā a nob̄. Si forte nō au-
ferat cōsiliū a prudētib⁹/ et seniorib⁹/ sic við
tur hactenus abstulisse. Quāvis h̄ fieri in-
tata p̄ctō abominabiliū colluuiie in tam
obstinata et incorrecta flagitioz/ nepħādoz/
m̄l̄cipatiōe/ vix exspecto et vix spo. nisi q̄
mie dī n̄ ē nūer⁹. et sol⁹ ē medic⁹/ q̄ despatis
morbos ad sanitatē adducit. ne ḡliek aū eū
stulta p̄sumptio ois carnis. q̄si bō pacē ef-
fecerit. Si qd̄ autē vel in dubio dicere

necessē sit/ p̄ medio p̄nti dīca sub correctō
ne. Videret itaq̄ an oia/ tractādū h̄ nego-
ciū int̄dnos oēs de sanguine regio. coi cōsē
su/ et absq̄ maliuola/ aut acerba cōtentioe.
cum q̄busdā gitis nō nimis hinc vel inde
affectar. Et q̄ nō tm̄ timerent de statu suo
in posterz/ nec tm̄ affectarē nouā stat⁹ exal-
tationē q̄ metiri velle p̄sumerent/ iordinas/
to/ timore/ odio/ v̄l̄ fauore/ cuiuscūq̄. Qui
bus in vnū ɔgregat⁹/ et ambulare volētib⁹ i
domo dñi cū cōsensu/ spandū est in illo q̄ ē
deus pac⁹ et dilectiōis. et cuius locus in pa-
cefact⁹ est. et q̄ est in medio eoꝝ q̄ se cōgre-
gant in noīe suo. q̄ ipse expediēs aliqd̄ in
materia misstrabit. Alioq̄ si seorsu p̄ p̄ten-
tiones/ et p̄cialitates/ et simultates/ et cōmis-
natiōes/ negotiū h̄ de pace restaurāda tra-
ctet. nō nisi diuisiōes crudeliores/ et multi
pliciores generabunt/ et erit immedicable
vulnus. Et tāndē qd̄ dei pietas auertat sus
p̄ capita nr̄a dū p̄tēdem⁹/ et rixabimur/ imo
dū nos plus q̄s hostiliter ad mortē p̄sequen-
mur/ irruent q̄quauersu/ hostes alieni/ insi-
diatores regni hui⁹/ ad p̄dandū et vastadū
patissimi/ znos iā/ nō vt hostes suos/ s̄ vt
scismaticos et hereticos/ et saracenos liberi-
us p̄seq̄ndos inuadēt/ vt in fabulis aqla fe-
cisse fingitur/ de rana/ et mure/ certantibus
Sit vīnam van⁹ iste timor quem timeo
nec tm̄ timere desinā/ p̄us q̄s aliqd̄ remediā
di genus aliud q̄s queri video/ aspicere me
ruero.

Finit.

Sequuntur quedā

p̄fatum dominū Johem Beron edita
tempore scismatis ecclesie.

Datur⁹ occasionē sapiētibus
ut sapientiores fiant. p̄pono
eoꝝ examinationi p̄positōes
negatiuas/ q̄ sequuntur super
materia cōis cōsiliū huius ob-
edientie. Et q̄bō patebit citius si sic expe-
diens aut nō/ cōciliū hm̄i celebrari et si sic
q̄ cauētela debeat obseruari.

Non expedit fieri

cōciliū generale hui⁹ obedie/ ad tractādūz
et sententiādū de criminib⁹ dñi. Bñdicti si-
bi p̄ q̄sdam ipositiſ/ v̄puta de piurio/ et scis-
mate/ et heresi/ aut de suspitione vehemeti
sup istis. Primo qz obedia ista in ser in
p̄tib⁹ suis diuisa est circa iudiciū/ de actis
p̄ papā. aliiſ dicentib⁹ qz bonus est/ et suffi-

n 2

De concilio generali

cienter obtulit p̄serit nouissime, alijs cōtrariū afferentib⁹. Tractare igit̄ talia corā multitudine tā multipliciter diuisa/ esset poti⁹ induratio ⁊ noua multiplicatio diuisio nū. q̄ illaz sedatio, atento q̄ ita req̄reret dñs b̄ndic⁹ fieri sup̄ dictis hereticis illos rū q̄ sibi substraterunt. Secundo q̄ cōciliū b̄mōi ad h̄uc finē, aut fieret fm formā p̄scriptā iure, aut noua inuictiō. Si pri mo mō stat q̄ b̄ndic⁹ deberet p̄esse etiā sub noua submissione ⁊ tñ reb̄stantib⁹ ut stat nō videſ q̄ loc⁹ esset apt⁹ sibi ad securitatem cū detineat inclusus. Nec videſ q̄ p̄ manētes in subtractione sue vocationi obediret, et ita nibil agereſ. Si aut fieret cōciliū p̄ nonos modos p̄ter formā iuris, non videſ mod⁹ v̄simil⁹ an̄ celebratiōes cōciliij/ quō plati ⁊ p̄ncipes in vñū cōcordarēt, vno volente vñū modū/ altero aliū, et eēt tractatus in tractādo b̄ dispendiosissim⁹ ⁊ ſūptu osissim⁹ ſine mag⁹ fructu. Tertio q̄ in determinatione hui⁹ materie nc̄ce eſſet multa cōcurrere et allegare/ tāgentia fidē ⁊ mores/ ſed tales materias nō expedit in b̄ cōcilio vētilare ad determinādū, p̄t statim dictū eſt.

Quarto q̄ nūc oia p̄n̄t fieri ad vnitatez vniuersalē eccie/ erga alias p̄curendā/ que admodū ſi tota hec materia eēt ī cōcilio iſto terminata ſiue papa remaneat ſiue nō / at tento q̄ offert oia q̄ nouiter elect⁹ quecūq; posſet offerre/ imo ap̄d talem aut p̄ tali nouiter electo/ fieri poſſent noue colligatiōes et cōfirmatiōes peiores porib⁹/ et fieret v̄ſimiliter noua diuifio/ aut iā facta cōtinuare tur in hac obedie. Non expedit fieri cōciliū ad tractādū determinatione materias ſidei. Rō ad b̄ q̄ eſſet dare occaſionē ſcādali ⁊ piculi magni ī fide n̄fā. ſi alid determinār̄ ista p̄ ſiue altera/ in materia q̄ oēs tāgit, et q̄ ab oībo d̄z approbari, quēadmodū patuſ ū de latinis ⁊ grecis. Facile tñ eēt ⁊ v̄ſimiliter q̄ determinationē in hac pte factaz/ non approbareſ altera p̄s, p̄fūm ſi in aliq̄ tāgi videreſ ſtar⁹ eoꝝ in materia hac ſcismatis. ſicut tñ tāgeret etiā apud iſtā p̄t. Et forte ita apud aliā dñr multe assertiones de fide in q̄b eſſet aduersiſſima ſiua int̄ diuersas obedietias, imo ⁊ inter multos eiusdem obe dientie. Ut ſup̄ materia appellatiōs a paſpa, Et ſuper eo q̄ renuēs cedere/ aut cefſio nē facere eſt ſcismatic⁹. Et q̄ non adherēs subtractioni eſt ſuspect⁹ de ſcismaticē/ vel ecclēſie aduersus/ vel in latitudine ſcismati

corum! et ita de ſimilibus multis/ Conſtat q̄ de p̄ma iſtaꝝ p̄poſitionū eſt cōtrouerſia ī regno francie apud theologos ⁊ decretifalz ⁊ inter multos de cōcilio regis ⁊ de plamen to/ ⁊ alios de vniuersitate, ⁊ inter ſe mutuo. Et de alijs duabus assertionib⁹ ſimiliter ampli⁹, qm̄ altera obedientia nunq̄ tales p̄cederet, imo reputare erroneous/ ppter qđ p̄ſpicuum eſt nō eſſet tuū talia determina re p̄ modū auctoritar̄ cōciliū generalis. Sz nec deberēt tales assertiones leuitate in p̄ticularib⁹ poni q̄ reputat̄ hab alii ad inu riām ſuā, vt dicere q̄ error ſit in fide ſi aſſe ratur q̄ ſtante dubio probabili de papatu apud duos contendentes alteri ſit adherē dum/ quia non videtur eſſe poſſibile mai⁹ dubiū p̄babile/ q̄ ſit in caſu preſentis ſcismatis, et tñ vtraq; obedietia dicit obedie dū ſuo. Et ita de ſimilibus, vt q̄ nō ſit alia via humani⁹ iuueniabilis ad ſecundū ſcisma q̄ via cēſſionis/ cum iam videatur redditā per ſe inefficax/ niſi cōcurrat ſaltē conciliū generale/ quod excludere non bene ſaperet ⁊ q̄ certe circumſtantib⁹ negocior̄ variati p̄nt vie ⁊ remedia ad vnitatē habendā/ vārio modo regiri, ſicut ⁊ neceſſariū eſte expe rientia p̄n̄s notum facit. Non expedit fieri cōciliū b̄mōi ad tractādū reformatōz eccie in morib⁹ per modū determinationis, Ratio ad b̄ eſt q̄ ad multa eadē ſicut ad p̄cidentem p̄poſitionē, addito q̄ reformatō ecclēſie vniuersalis/ fieri nō p̄t in morib⁹ ſine abolitione multoꝝ ſtatutoꝝ ſup̄ excōicatiōnib⁹ ⁊ ceteris traditionib⁹ nimis multiplicatiſ/ que nec obſeruant̄ nec obſtruari p̄n̄t rōnabilitē vbiq; ppter varietatē moꝝ ⁊ tē poꝝ. Et tñ tales remotiones ſtatutoꝝ ⁊ ca nonū antiquoꝝ ⁊ aut additiones nouoꝝ fieri neq̄untrōnabilitē p̄ tota ecclēſia ſine conſenſu cōmuni, alias poſſet eſſe ſtatū ſcismatis nimia in morib⁹ ⁊ iudiciis/ quo ad ea que papa et ſuilia ſtauerūt. Si vero diceretur q̄ multa bona p̄n̄t ibi auſiari ⁊ diſcuti ſed nō determinari/ pauca eſſet ibi vtilitas in cōpatione tanti facti, nam pauciriſſati et p̄bi/ ſaſiliter et forte p̄gruentius iſta conſiderarent/ extraherent ⁊ ordinaret. Nolo tamen dicere qn̄ in multis partibus poſſit ecclā p̄ ſuas p̄ies reformati/ imo b̄ neceſſe eſſet. Sed ad hoc agendū ſufficien t cōcilia, puincialia ⁊ ad qdā ſatis eſſent concilia diocelana ⁊ ſinodalia/ p̄t ſu per bacre iā aliq̄ ſcp̄ta ſunt ⁊ auſiata, ſi q̄s

Vnius obedientie

5

vellet ad op^r manū mittere et ad fortia. **S**ed heu desolatione isolata est oīs terra/qz ne
mo est q̄ recogiter corde, et q̄runt oēs q̄ sua
sūt. **N**on expedit p̄ restituēdo obedienti
am pape in spūalibz fieri cōciliū hmōi ge
nerale. **P**rimo qz videf implicatio sicut ra
cū est/q̄ maneat subtractio hmōi a papa/
et q̄ fiat cōciliū. **S**econdo qz facil^r ista resti
tutio et reductio tractari poterit in solo reg
francie/si v̄ez sit q̄ oēs alij iam restituerūt
obedientiā, aut in ea pmāserūt/si v̄ez sit ēt
q̄ subtractio nō est facta pape etiā in regno
nisi sub cōditione explicita/ut qdā dicunt/
aut saltē implicita et q̄ de iure et eq̄itate debz
intelligi. **H**ec cōditō est/qusq̄ papa fecerit
debitū suū/et concesserit ea q̄sibi petebant
et p̄p̄ q̄ negationē siebat subtractio. **A**nz
cessante cā cessare debebet effectus. **A**ddi
to hoc q̄ subtractio nllō mō potuit fieri iu
ste/nisi ad finē vniōnis/ranq̄ mediū ad h
ncēariū. **A**lioq̄n tñ malū et insolitū nullo
modo posset a culpa defendi. **S**i ergo nūc
videatur q̄ subtractio non pdest ad vniō
nem, vel nō est necessaria/ppter cōdescensio
nem pape ad ea que petebant. cessare ipsa
debet, qz si rebo stātibus vt stant erga pape
p̄mptitudinē de cedendo/nō pōt de nouo
fieri subtractio, sic ccedere hñt aduersarij/
vt videf. non p̄t aut debet eisdem rebusstā
tibus eadē subtractio c̄tinuari. **T**ertio qz
restitutio hui^r obediētie q̄ ad spūalia/fieri
cōmodius et breui^r p̄t per assensum cardis
naliū/et reconciliationem mutuā/indulgē
do p̄terita/ratificando que ratificāda eēnt
ad cautelā futuroz/et emendationem secu
riorē p̄teritoz/et p̄scientiaz serenationem
et abolendam omnē infamie aut rebel
lionis notā/et q̄tinus in viā pacis cōianio
zeodē pede pceder, hoc obediētia cōcordi
us/qm̄ faciendo restōem debitis modis/
ne subtrahētes/nec ille a quo facta est sub
tractio/remanerēt notati de talibus: quod
difficilius esset euadere, si pec conciliū ali
qd̄ feret determinatiua decisio.

Dicitur. **N**on expedit cōciliū tale celebrari p̄ re
stituendo obediētia pape/in administra
tōibz bñficioz/et alioz hmōi, qz hz annexa
sunt spūalibz. tñ p̄nt tpalia nosari. **P**rimo
qz rōnes aliquę p̄ores de non expediendo
reformationē ecclesie vniuersalem in mori
bus tractare/faciūt p̄ hac pte et p̄ altero p̄n
cipali argumēto ad hāc pte. **T**ame aduer
tendū est/q̄ et si ccedere papā, bñre de iure

dīo dñium vniuersale spūaliū et tpaliū/re
spectu oīm. **T**ñ p̄stat q̄ p̄ diuersitate tp̄mz
locoz et statū, nec papa/nec eccia habue
rūt aut hñrē dñt/in talibz dispensationibz
aut administrationibz bñficioz/tpaliū iu
risdictionū sile exercitiū aut executionem
aut vsum. **I**taq̄ notū est q̄ eccia pte ppi et
ap̄loz nullū habuit exercitiū aut execu
tio/nē iuridicā et ciuilis circa hmōi tpalia. **I**mo
xps plus videf factō et vbo tale exercitiū iu
risdictionis ciuilis phibuisse/q̄ p̄misisse. **I**z
nō dīcā q̄ phibuerit aut oppositū cōsulue
rit/nisi p̄ loco et pte. **Q**uia enī eccia tūc ml̄
tiplicanda erat per discursum ap̄loz et fīd
liū. **I**o talis iurisdictionis tpalis et possessiones
fūssent eis ad impedimentū/et tales sunt ad
h̄ p̄gruentie multe. **S**ed p̄ pte Siluestri
et Cōstantini magni placuit dño ad dilata
tionē eccie inspiraretum p̄stantino/q̄ ta
les possessiones daret, tū eccie q̄ recipet/et
durauit hmōi dotatio ecclesie v̄sq̄ ad tēpa
nīa p̄ successiones sanctissimoz pat̄z. **G**regorij et Ambrosij et alioz/q̄s non est credi
cile in retentione talium errasse cōtra p̄pi iu
sionē. **S**ed longe aliter in p̄mitiuā dotatio
nedistribueban̄ bona talia/q̄ postmodū
pte platoz/q̄ cceperūt paulatim refrigesce
rea sanctitate p̄oz/tandem abusi sunt tali
ter collationibz bñficioz et hmōi administrat
ione/q̄ pape paulatī et successiue ad se ml̄
ta renocauerūt/v̄sq̄ adeo/q̄ finaliter datis
occasionez et accepti/q̄s nō est h̄ op̄ recita
re/q̄s tota collatio et iurisdictionis talis penes
papā et ei^r curiā remanebat. **I**ta vt v̄t cēt
plat̄ q̄ possit minimū bñficiū p̄ferre. **C**ō
currebat ad h̄ exactiones multiplices, p̄ sta
tu pape et cardinaliū/et si fraudes et abusus
et simonie cōmitterent/relinq̄ iudicanduz
exptis. **H**ec idcirco dixi qm̄ forte aliqbz
videref q̄ sit expediēs eccie vniuersali/redi
re oīa ad p̄stīnū statū eccie, seu illi^r/q̄ fuit ēt
pore ap̄loz q̄tū fieri cōgrue posset/abieci
talibz iurisdictionibz p̄ magna pte/q̄ reddi
derūt ecciam totā brutalē et carnalē/et nihil
feres sapientē de his q̄ dei sunt erga saluēm
animaz/non ex se q̄dem sed abutentiū vi
tio. **V**el redeūdū esset ad statū eccie p̄t sil
uestri et gregorij/q̄n q̄libet platus dimittie
batur in sua iurisdictione et solicitudinis
parte/et papa tenebat que sua erant/absq̄
tot refuationibus tot et continuis magnis
et exactionibus p̄ sustinendo statū curie et
capitis nimis forte crescentem/suū ceteros

De concilio generali

membroz status. Ad sciendum igitur istud cum multis appenditis de priuilegiis clericorum sufficientium et ad puidendum expediens est fieri determinationem et reformationem vniuersale ecclesie. nam vniuersale statum tangit. Sed dictum est prius quod reformatio talis fieri non debet in consilio solum obediencie isti. Si vero quis obiectat quod istud sic stare non potest cum eis que dicta sunt de restituzione obedientie quo ad spiritualia/quoniā esset ita bene et periculū inobedientie culpabilis in uno sicut in alio. Respondetur quod latissima est differentia in spiritualibus et temporalibus quo ad hoc et utram fuisse bene semper intellecta a prioribus et modernis. forte quod adhuc starent greci cum latinis. Dat enim ex hore deductione quod papa potest remanere papa vniuersaliter in pfectione magna immo maiori quam erat. Sicut etiam nullum habebit exercitium actuale circa temporalia ecclesie vniuersalibus per dioceses. quantoque habeat dominium vel plenitudinem potestatis in habitu que potestas ex causis certis potest cobiberi et arceri. immo debet ne exeat in actu sed dimittat singula singulis ministrare. Nonne christus fuit papa perfectissimus nonne similiter Petrus. ipsi tamen omne exercitium abdicauerunt a se in talibus quodcumque christum cum summa facilitate illud obtinere potuerint. Nihil ergo de pfectione status summi pontificis diminuit si pro causa rationali remouetur ad tempus aut suspenditur sibi etiam angria sollicitudo / tot curaz immortali et piculosissimaru in anima et corpore pro hominibus exercitio circa temporalia distribuenda aut conferenda. augetur potius sua pfectio et gratulari pfecto deberet in domino. Videtur vltius pro hoc multis quod non expedit vnu solum caput pessimum in talis exercitio administrationis temporalium. sicut expedit immo sicut necesse est vnu soluz pessimum in spiritualibus respectu omnium. Cuius ratio est quia ea que fidei sunt debet eadē apud omnes et hec identitas et unitas vix aut nunquam ppetuari potest nisi recursus est finalis ad unum caput. Sed de traditionibus humanis p regimine temporalium ecclesie totaliter oppositum inueni. quoniā sicut varietate temporum locorum et gentium et respectuum variarū sunt decretales et ordinationes super collationibus et regimine talium temporalium.

Ex his omnibus que latius possunt deduci

probabiliter vellent aliqui dicere non esse expediens fieri concilium decisionum super restitutōne vniuersali temporalis administrationis pape. Sed super hoc deber concilium vniuersale celebrari. Nec optet illos esse vel dici scismaticos quod occasione data et accidere talem in temporalibus fecerūt aut faciūt subtractio et cōtingebat vel in toto vel in parte fieri fortassis debuisset. Et si absque grauiori scissura in spiritualibus hoc potuisse ettingere. et ita sapientissima lucet in hac parte dei pudentia. quod et malo scismatis alia bona sciet elicere. Et si petat de quo vinceret papa interim et cardinales. Respondeatur quod si faciant debitum suū laborādo et diligenter inquirēdo finē scismatis. plurimum est quod cito inueniret. et tunc puidet eis concilium generale qualiter erit expediens honestū p statu tanto rū dno rū. Similiter de modis pusionis sufficien tiū clericorum tunc tractandū esset p futuro. Non expedit concilium psumatum fieri tanquam via punionis tñmodo reptiuū. Ratio est quoniam materia hominis iā totaliter aperte est et discissa. et ad possibilitatem viarū tronabilitate vel irtronabilitatez ea p. et non restat nisi conuenire ista obediētiā cuī altera in aliqua viarum. Vocantē fieri potest sive quod debeat fieri absque tali concilio huius obedientie quoniam non videat quod alia conclusio ibidem concluderet quodcumque summarēt aduersarij de aliqua via assumenda. si enī vnaparticularis via limitaret incidentem in inconveniēs quale patimur. Ex his oībus non determinati ne positis sed tñmodo examinative videatur secundum quod nullo modo expedit nūc concilium isti obediētie fieri nisi forte solū ad habendā liberā in psumēdo deliberationē et plenā concordia capitū et membrorum ad iniuvicē super modo et forma vniuersitatis banc obedientiaz secundū et cum aliis et hanc vniōne concorditer pseverēdi. Ad quod amplius declarādū possint adduci picularies circūstantie super diversis affectionibus et intentionibus diversorum. et super piculo maximo nouaz dissensionibus sub orientaz et vix vñquā sopiaedaz in spiritualibus et temporalibus. Nisi prius autem omnia limitarent ea quod tractāda essent in concilio super quibus fieret. Nisi pterea fieret talis pusionis super pmissis non detinādīs quātagū fidē et vlem ecciam quod cōvocato concilio nulli super ipsa disceptare aut saltē determinare psumeret. Denique postulatiū affectarū totalē penitē decisionē būndū

Vnius obedientie

5

et, et alii penit? Non nolunt, sed tot? viribus obni-
terent, nec est r? patens ad sui destitu?/sta-
tim sic inueni?da v? dicunt. Restat igitur
e?i et ?cordi ?silio vel delibati?e t?mmodo
querere c?i aliis vi? aliqu?/in q? nobiscum que-
niat p? vni?do ecciam, siue via illa sit vuen-
tio/siue c?promissio/b?ns vim ?silij gene-
ralis i? modificati?e sua/siue ?silij genera-
le formaliter/siue cessio/siue o?es vie in vnu
si debeat pfectus haberi finis, put multi do-
ctores opinant?. H? et cessio v? dicunt fieri ne
q? vni?on? det ver? in eccia sine ?silio ge-
nerali/et p? p?us neg? absq? p?uentioe/et p?fer-
tim renuete cedere altero ?rendenti?/qm p?
?silij taliter arrabif q?libet aut artari po-
terit q? requiref eo?z ?sensus. H? si dissen-
serint obedi?re ?silio/er?nt pal? scismatici, et
si scismatici er?nt deponedi. Quibus deposi-
tis procedend? erit ad nou? electione libere
sied?/sicut eis a vita separatis/aut libe-
ce dentib?. An v? ista sola causa/vltimo
tacta/sit suffiens causa ad hoc q? expediat
aut de necessitate celebrandum sit bmoi c?
lium c?e isti? obedi?te/att?ra difficultate
in c?ouocado/et expen?/et p?culis in p?tinu-
ando, iudicet illi ad q? spectat, et inconueni-
entib? maiorib? prudent occurraut. Ut
vitas flama ex discussionis vtilitatione cla-
rior emerget, pponemus et soluem? obiecto-
nes p?tra via medi? q?/put expedit/tacta est

In p?mis dicet aliqui p?tra scdm expedi-
ens q? absq? discussione eo?z q? hactenus fa-
cta sunt non p?ot sincere/et p? p?ci?n?z sere-
natione illud fieri quod pponit. H? si B?n-
dictus et vna pte cum suis adherentib?/aut
alii et altera fi?r culpables de scismate aut
heresi vel de rebellione aut alio talivitio. q?
liter tales absq? recognitione p?rie culpe et
postulatione venie indulgentia apud deu-
t? homines merebuntur, non remittitur pe-
na nisi p?siteatur culpa? Sed responde-
mus q? hec obiecto fruola est/et sophistica
atq? fieri posset in o? materia dubia/sicut
ficeret ad impediend? viam cessionis libe-
re absq? discussione iusticie. Dicimus igit?
fm catholic? veritat?/et in dubiis potest
fieri confessio sub conditione/et ex tali con-
fessione veniam absolutam peccator cose-
quef. Addimus ad hec q? oia et fere oia di-
ci possunt dubia in foro exteriori que non
d? sunt judicialiter diffinita. Propterea n?l-
lus erit scrupulus obedi?do d?o B?ndicto

pisceret/vel si B? non ostaret per diffiniti?n?/
sniam ecclie. Similiter de subditis rebellan-
tibus si qui fuissent diceref. Quis nesciat
multa apud antiquos patres et n?c quotidiero
lerari, ut de simonijs et alijs/questi?/indicia/
liter essent ventilata et p?uicta/tolerari non
possent. Supaddim? q? tota res p?ns/mag-
nis dubior? inuolucris p?recta est/et vtrius
q? colorata. Sed nec sunt aliqua que p?rie
et nude tangat opposita fidei/q? in magis in
factis diversis et diversimodereceptis/q? s?/i
iure existunt. Nulli idcirco p?nt autem p?nt
de scismate et heresi p?tinaces p?uinci in hac
pte. Deniq? dicim? q? regula mg?ralis theo-
logie n? d? nos scrupul? inq?erare ut fiat di-
scussio/illa, s. regla/q? si ill? sit dubi?/an li-
ceat an si liceat ill? fieri, si fiat certu? est ill? ee-
peccatum/q? p?dicata/n? habebi? r?nabili-
ter dubi? de eis q? fuerint ?cordata/et pre-
supponef q?libet aut n? errasse/aut de erra-
tis penitere, et ita in suo honoris gradu/iu-
re/aut saltim m?a remanere. Eteru ab
aliis scd? fieret obiectio/p?tra scdm expedi-
ens. Crimina inquit n? ita generaliter re-
manere dicit impunita/alioq?n incentiu?m
tribueret delinq?ndi. S; nec salua p?scien-
tia/forsitan poterit d?ns B?ndict? ea ratifica-
re aut n? infringere q? facta sunt/nisi p?stum
venia/et noua p?firmatione singuli p? se pe-
tant, aut n?li de nouo abilient et ordinent
S; resp?dm? q? frequenter p?cipue i? delictis
tangenti?b? c?ritatem aut homines grandis
status/consulti? toler?tur errores coies,
qm vindicari se uero rigore quererentur.
Huncq? n? tolerat eccl? meretrices. Non
hec est ep?ssa prud?tissimi Augustini sens-
t?ria in scptis suis multis/cui? dicta sicut
necalioz hic n? inserim?/qr a clericis sat?is
cognoscitur, qr insup magis r?nem q?rtalia
dicta sunt. q? vbi dicta sunt/n?c et alias of-
ferre conamur. Non deessent rationes et evi-
empla/nisi breuitatis amor obstaret/et si n?
experiencia doctrice pateret veritas.
Preterea quod additur de conscientia do-
mini B?ndicti/satis dissoluitur per hoc
idem dictum/q? etiam vbi mala fuissent p?/
petrata, illa potest salua conscientia p? so-
no et uilitate tanti negoti? complendi/cole-
rando dissimulare. Sicut regulariter vez
est q? prelates non solum potest imo debet
aliqua agere vel omittere propter genera-
lem inclinationem subditorum: vbi etia? quandoq?
mala esset/que alias agere v? os

mittere in grane delictum sibi verteretur.
Iuxta quod inferunt aliqui, quod etiam ubi
via cessionis minus bona fuisset, tamē at
tentis deliberationibz omniū subditorum
super postulatione huīus vie / dominus
Benedict⁹ illā acceptare tenebat sicut nūc
acceptauit / cōstumicūqz alias ad eā acceptā
dam nō fuisset artat⁹ vel artandus. **Sed b**
omittam⁹, volum⁹ enī nihil discui defact⁹
hacten⁹ vel inde. **R**ursus ea q̄ facta sunt in
pmotionibz et similibz durate subtractione
auctorūlata sunt p ordinarios loco / ad q̄s
ge iure cōi spectabāt talia. **L**ur ergo nō po
terit dñs **Benedict⁹** psumere illos/ qui a se
aut p predecessoribz suis fuerant ad hec electi
et pmoti / imemores nō fuisse sue salutis. q̄
reneq̄bit absqz scruplo tolerare ne dicam⁹
approbare q̄ facta sunt. **D**eniqz qd sub
iungit de venia singullatūm postulāda ma
gis ad verecundā multoz turbationē qm
ad tranquillitatē et pacē satis cē debebit po
stulatio venie generalis et modis honestis
executa. **F**acit p pdictris q̄ oia sacramē
ta / n̄ si forte pnia / vni suā habet / vt collato
ordinū baptismū et similia / cōstumicūqz fue
rinta peccatoribz distributa. **S**tante tñ debi
ta intērione faciēdi q̄ ecclia facere intēdit / et
p̄cipue ubi nō ex affectata ignorātia iuris /
sed ex facti iūscitia peccatiū exportū ē + p̄fēa
non erūt reordinādi iam ordinati. **H**ein
de tertio obiectantibz cōtra idē secundū et
tertū expediēs, et dicēt q̄ implicatō est i ter
minis / vt dñs **B**ndicto fiat obedia tanqz
summo pōtifici, et nihilomin⁹ coartet eius
prās ad certa / et p̄ ceteros modos : et q̄ sibi
coadiutores socient. **S**ed r̄uidemus p̄
mo iūta positionē illoz q̄ subtractionez q̄
licite fieri potuisset confirmat: sic renera aut
in isto aut in mltis casibz p̄t euēnire. **D**icē
mus itaqz q̄ papalis dignitas nō p extolle
tia aut favore p̄sonae / s̄ p ecclie vtilitate a
xpo statuta ē / quāobiē fm exigentia vtilita
tis ecclie / tanqz finis / dñs hec dignitas agibi
lia sua moderari. p̄tūm in eis q̄ nō sūt exp̄sa
in iure dñis. **D**oc enī dicere eēt de iure
naturali cuiuslibet policie qd violari non
pōt aut mutari. **S**i ḡtingit q̄ pdicta sie
ri sit expediēs p eccia / attentis circūstātibz
negocioz / aut vñd p̄ culpā dñi **B**ndicti
seu aliqz ei⁹ p̄ditiōes / min⁹ ciuiles et viles
ecclie, et ubi nō eēt culpabiles / aut ppter
generalē affectioz et deliberationē omniuz
subditoz / etiā ubi errarent et minus bene

sudicarent / dicim⁹ non solū ista licere fieri
imo posse p̄ surgere obligatōne ad agendū
Aeqz in h̄ derogat auētati papali neqz ple
nitudini potestatis sue collate sibi a xpo fz
impleat. **N**ā posse mala et inexpedientia eccl
ies facere / q̄s diceret eē posse: q̄s crederz
hoca christo collati extitisse. **P**orro de est
tpalibus administrationibz ecclie p̄ posses
sionū / iuriū / beneficioz / et similiū ips̄ p se
ipm imēdiate nullaten⁹ se intromisit / nec
ordiare curauit. sc̄ies et volēs talia eē varia
bilia fm exigentia tempoz / psonaz / et loco
rū / ad cōmūnē ecclie vtilitatē, nō ad vnius
aut paucorū singularē pompā / aut inutilez
vanitatez sive voluntatez. **R**atio postulat /
nec negam⁹ / vt dñs pape et suis cardinalibz
bus fiat sufficiens p̄silio de bonis ecclia
sticis / sicut olim summo sacerdoti inferio
res suas d̄cimas offerebā. **S**z hec p̄silio
nonne poterat adimpleri / absqz h̄ q̄ necess
es sit extoto ins ordiariorū cassari v̄ suspe
di. **P**rofecto sic. **P**ostremo dicēt alij q̄
hec via q̄ dicis media compleri non potest
absqz cōcilium hui⁹ obediēte generali / et ita
cadit in illud qd videt velle fugere. **H**ic n̄
dem⁹ q̄ si cōcilium generale nō qrere fieri ni
si sub modificationibz tactis in hac via me
dia, non videret inconveniēs aut periculus
celebrare hmōi cōciliū. **L**eſlarēt enī omnia
q̄ cōtra ipius vtilitatē audiūm⁹ allegari.
Nihilomin⁹ illud cōciliū neqz indicam⁹
nc̄arū p p̄plemēto celeriori et faciliori bu
ius vie, et absqz impenē innūeris / et tracu
tis, q̄ nūc interim p̄sōz ista concordata
sint / dubia quedā orirent sup̄ auocatione
cōciliū / et q̄busdā similibz q̄ hic cessant. **D**u
bitabit forte ali⁹ q̄ dñs **B**ndictus audita
ista via illā aut impedit / aut nō cōcordabit.
Propterea forte tutius est / vt ante oia
secreta / cōstum fieri poterit hēatur p̄ sensus
maiorū omniū isti⁹ obediētie / aut saltē p̄n
cipaliū / vt cōi consensu totius sue obedien
tie / fiat oblatio talis / cui vñiversali p̄sen
sui si renuat assentire, quis nō videbit tūc
ei⁹ modū p̄cedendi penit⁹ improbabilem
eē, quis non indicabit ab eo iure recedēcū
fore. **A**lon. n. poterit aliq̄ tergiuersatione
fautoria seismatis et subversiois ecclie de
negari. **O**x si quis ad extremū dubitate
rit similiter de principibz alijs q̄ nō app̄
babūt vñā hanc mediā / fatemur h̄ non vñqz
quaqz certū esse / nisi put in moralibz sumē
da est certitudo ex his q̄ vñ pluriibz fm re

Decreta concilii constan.

5

risimiles et probabiles conjecturas eveniuntur. Si in oībus predicta via nihil petit difficultate aut onerosum vel in honestum queritur propter quid principes et plati debeat improbare maxime pro tanto bono reunionis obedientie huius totalis obtinendo. Quid enim graue erit quod oīa indulgeantur preterita et non discutiantur quod dominus Benedictus habet et bonos auxiliarios non suspectos cuiuscumque priorum quoque iudicium agat quod actur est quod ipse a vindicando prias aut alienas iniurias immunis sit et deo committat aut certe universali bono ecclesie et pacis illas donet Ide dicimus de subditis quibuscumque erga dominum Benedictum. Profecto nihil istorum difficultate enim forte apud illos apud quod būilitas et caritas et ecclesiastica unitas fuerint onerose scilicet quod turbationibus gaudent et querunt quod sua sua sunt non quod Iesu Christi. Aut quod suis sententias cervicosa aiustitate nimis credunt. Aut si difficultia esse ista quisque contedent animi aduertat ille obsecro si plures sint in aliis viis difficultates et ambages aut viam alii quam oī difficultate carente afferat in mediis nos letis animis complectemur. Ex si hunc vel facere non vult vel quod magis credimus non potest tunc cum aliquod agere necesse sit pergit nobiscum in banc suam et attendat quod plus beatitudini per ecclesiam vel sic stare immo quotidie magnis lapsibus corrueat et dominum Benedictum incarceratum esse et cardiales suis honoribus spoliatos et principes ad pretensionem piculos et dispositos videre aut quod ita prepareremus nos per hanc reunionem primam et totale huius obedientie quod cum alia celeriter et utiliter tractare valeamus et quodlibet si quod queratur in pterium est et prudenterib[us] erit diligenter inquendum et inueniendum facilis.

Finit.

Decreta in sessione publica concilij generalis Constantieni die sabbati. ix. octobris Anno. Mccccviii. Et primo p[ro]hemiu[m] sup futuris concilij celebrandis et p[ro]missione aduersus futura scismata

Frequens generalium conciliorum celebratio agri domini precipua cultura est quod vepres spinas et tribulos heresi errorum et scismatis extirpat et excessus corrigit deformata reformata et vinea domini ad frugem vererrime fertilitatis adducit. Illorum vero

neglectus premissa disseminata atque fouet. Decipit enim temporum recordatio et p[ro]prium consideratio an oculos nostros ponunt. Ea propter hoc edicto perpetuo sancimus. decernimus atque ordinamus ut amodo generalia concilia celebrentur ita quod primus a fine anni concilij in quinquennium immediate sequetur. Secundum vero fine illius mediate sequentis concilij in septennium et deinceps in decennium perpetuo celebrentur in locis quod summus pontifex per me semante fine cuiuslibet concilij approbat et presentiente concilio vel in eius defectu ipsum concilium deputare et assignare teneatur ut sic per quoddam continuationem semper aut post illius rigeat aut per minimi prudenter expectet. Quem terminum liceat summo pontifici de fratribus suis scilicet romane ecclesie cardinalium auxilio observantes fortis casus abbreviare et nullatenus progeret. Locum autem per futurum concilio celebrando deputatum absque eidem necessitate non mutetur et si forte casus aliquid occurrit quod necessarium videtur ipsum locum mutari puta ob sidiois guerrarum pestis aut similis. Tunc liceat summo pontifici de predictorum fratribus aut duarum priorum ipsorum consensu atque subscriptio etiam locum per eius deputato loco viciniori et aptius sub eadem natione surrofare nisi idem vel sile ipse mente per totam illam nationem rigeret. Tunc ad alios quem alium locum viciniorum alterius nationis apostoli hominis concilio potest vocari ad quod plati et alii qui ad concilium solent conuocari accederent teneant ac si a principio locum ille fuisse deputatus. Quam in loci mutationem vel termini breviatio teneatur dicitur summa pontifex latime et semel per annum annus anno p[ro]fixo eminum publicare et iterum ad ipsum concilium celebrandum predicti possint statuto termino conuenire. Si vero quod absit in futurum scisma oriiri contingere ita quod duo vel plures per summis pontificibus se gererent a die quo ipsi duo vel plures insignia pontificatus publice assumpsent seu administrare ceperint intelligatur ipso future terminus concilium tunc forte ultra annum pendens ad annum proximum brevialet ad quos omnes prelati et ceteri qui ad concilium ire tenentur sub penitus iuris et aliis per concilium imponendis absque alia vaccinatione conueniant. Necnon imperator et reges et principes personaliter vel per solennes nuncios tanquam ad commune in eisdem extinguendum perivisera misericordie die Iesu Christi ex nunc exorati concurrant. Et quilibet ipsorum per romanum pontificem se gerens

n. 5

Decretū concilii constantien

infra mēsem a die q̄ sciam babere potuit/ alii vel alios assumptis papat⁹ insignia vel papati administrasset teneatur sub int̄ minatione maledictionis eterne et amissio nis iuris si quod forte sibi quesitū cēt a pa patu/ quā ipo facto incurrat, et ultra hoc ad quaslibet dignitates actiue et passiue sit in abilis/ cōciliū ipsum ad terminū anni p̄di eti⁹ loco prius deputato celebrandū indi cere et publicare, et p̄ suas litteras cōpetito ri vel cōpetitorib⁹ ipsum vel ipsos puocādo ad causam/ vel ceteris platis ac principib⁹ tētum in eo fuerit intimare. Necō termino p̄dicto sub penis p̄dictis ad locum cōciliū psonaliter se transferre; nec inde discedere/donec p̄ cōciliū causa scismatis/ ple narie sit finita. Hoc adiūcto q̄ nullus eoz p̄cēdētū de papatu i ipo cōciliōt papa p̄si deat. Quinimo vt cāto liberi⁹ et citi⁹ ecclē sia vnicō et idubitato pastore gaudeat/ sint ipsi oēs de papatu p̄tendētes/ postq̄ ipm p̄ciliū inceptū fuerit/ auētate būl⁹ sc̄tē sino di ipo iure ab oī administratiōe suspesi; nec eis aut eoz alteri/donec cā ipa p̄ cōciliū ter miata fuerit quōlibz a quoq̄ sub pena fau torie scismatis obediāt. Et si forte electio nē romani p̄tificis p̄ metū q̄ caderet in cō stantē vīx seu imp̄issionē de cetero fieri cō tingat līpām nullius d̄cernim⁹ efficacie vīl momēti/nec possit p̄ sequentē sensum eti⁹ am metū p̄dicto cessante/ratificari vel ap probari. Non tñ liceat cardinalib⁹ ad aliā electionē p̄cedere:nisi ille sic elect⁹ forte re nūciet/vel decedat, donec per generale p̄ciliū de electione illa fuerit iudicatū; et si p̄cedat nulla sit electio ipo iure. Sintq̄ sic se cūdo eligētes et elect⁹ si se papatu ingessit/ om̄i dignitate/bonore/et statu etiā cardina latus et p̄tificiali/ipo iure p̄uari, et inabiles de cetero ad easdē/aceriā ad papale/ nec aliquis eidē secūdo electo vt pape sub pena fautorie scismatis obediāt quoq̄ modo. Et eo casu cōciliū de electione pape p̄uideat il la vice. Sed liceat imo et teneant electores om̄es aut saltē maior ps ipsoz/quā cito si ne p̄iculo psonaz p̄nt/etiā si p̄iculū omnū bonoz immineret/ se trāfferre ad locū tutū et metū p̄dictū allegare/ corā notarijs publi cis et notabilib⁹ psonis in multitudine po puli/ in loco insigni: ita tamē q̄ allegantes metū huiusmodi/babeāt in ipius met⁹ al legatione exp̄mtere speciē et q̄litatē dicti me tus: et iurare solenniter/q̄ metus taliter ali

legatus est verus: et q̄ credunt seipm posse probare, et q̄ per maliciā vel calumniā bu iusmodi metū non p̄ponūt. Nec ultra pro ximū futur⁹ concilii vīlo modo possit dif ferri allegatio dicti metus. Teneant insu per postq̄ se transtulerint et metū alleguae rent mode predicto, puocare sic electum ad concilium/ quod cōciliū si ultra annum pendeat a die, puocationis butusmodi/ in telligatur ad annum vt supra ipso iureter minus breuiat⁹/ et nihilominus teneatur electus ip̄e sub pena predictis. et cardina les, puocantes sub pena amissionis cardinalatus et om̄iū beneficioz suorum, quā ipo facto incurrit/ infra mensem a die p̄ uocationis/concilium ipm vt supra dicitur indicere et publicare/ et q̄ citi⁹ poterit intimare, cardinales ip̄i/ceteriq̄ electores ad locū concilij tempore conuenienti persona liter se transferre/ et rīq̄ ad finē cause expe crare. Teneantur quoq̄ prelati et ceteri vt supra ad cōuocationē cardinaliū tñ si forte sit elect⁹ puocare cessaret/accedere. Et si sit elect⁹ in p̄cilio ipso non presideat/ quin imo sit a termino initiandi p̄ciliū ipso iure ab omni administratiōe papat⁹ suspenſus: nec sibi a quoq̄ sub pena fautorie scismatis quomodolibet obediatur. Et si ista annū ante diem indicij concilij st̄ingant supradicti casus, vīc q̄ plures se gerat pro papaz vīl q̄ metū seu imp̄issionē eligat: cēsat ipo iur, tā gerētes sc̄p papa q̄ elect⁹ p̄ metū seu imp̄issionē/ et cardinales ad dictū p̄ciliū puocati/teneantur in ipo p̄cilio cōpa rere psonalit̄. cām exponere et iudicū p̄ciliū expectare. Et si dictis casib⁹ occurribib⁹ st̄ingat forte casus aliq̄ q̄ nc̄ariū si locū p̄ciliū mutare/vel obsidiōis vīl guerre vīl pe stis vel silis: teneat nihilomin⁹ tam oēs su pradiicti q̄ om̄es plati/ceteriq̄ qui ad concilij ire tenent ad locū primiorē et p̄mitit qui sitabilis ad concilium p̄uenire, possitq̄ maior pars p̄latorum qui infra mēsem ad locū certum declinauerint/ illum sibi et aliis pro loco concilij deputare/ ad quem cete ri conuenire teneantur: ac si a p̄ncipio fuis set deputatus. Cōciliū autē vt p̄fert quo catūr cōgregatum de hmōi scismatis causa cognoscēs/ et in cōsumacij electo z seu gerētiū se pro papa vel cardinaliū si forte veni re neglecerint, item dirimat/cām q̄ diffini at/ ac culpabiles i scismate, p̄curādo/ seu nu triendo/ vīl in administrādo/ aut obediēdo

Sermo eiusdem

vel administris suo faneo seu alia interdictu superius eligendo, vel calumniosos in alio legado meru, etiam ultra predictas penas, cui inscups gradus stat? seu peminetie existat ecclesiastice vel mundane, sic puniat ut vnde dicte rigor trahatur ceteris in exemplu. Ut autem merus seu impotissim molestia in electione pape eo formidulosi evitent, q: toti episcopatam lametabilius eorum incusso seu factio petret ultra predicta spealis dutim statutum, q: si quis homini meru vel impressionem aut violentiam electoribus ipsi vel alicui eorum in electione pape intulerit, seu fecerit aut fieri procurauerit, vel factum ratum habuerit, aut in beneficio dederit vel fauorem, facientem scienter receperauerit vel defensauerit, aut negligens in executione penarum inferius memoriarum extiterit, cuiuscumque status gradu vel peminentie fuerit, etiam si imperialis regali pontificali aut alia quis ecclesiastica aut seculari prelature dignitate illas penas ipso facio incurrat, q: in constitutione felicis recordationis Bonificij pape octauique incipit Felicis, continent illis effectuas liter punias. Civitas vero etiam si quod absit urbe Romana fuerit vel alia quecumque universitas, que talia facienti consilium vel auxilium dederit aut fauorem, vel infra mensuram saltem taliter delinquentem prout tantum facinoris enormitas exegerit et facultas ei affuerit non ducerit puniendum, eo ipso subiaceat ecclastico interdicto. Et nihilominus propter dictam urbem, pontificali et supra, eo ipso sit praemata dignitate, non obstatibus primis quibuscumque. Volamus insuper in fine cuiuslibet concilii generalis hoc decretum publicetur soleniter, nec non quadocunq: et vobis romani pontificis electio imminebit facienda, ante ingressum conclusis legatur et publice intitetur.

Finit.

Fequitur sermo eiusdem cancellarii factus in die circuncisionis domini coram papa apud tarasconam.

Hipparuit gratia dei et salvatoris nri omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegantes impietatem et secularia desideria, sobriez iuste, ac pie vivamus in hoc seculo, et reliquaque nra audiuit et epula paupli, vestra deuotio. Num apparuit gratia dei

et salvatoris nri, ad eam q: fiducia thronum gratie eius, ut mihi eius consequamur etiam in auxilio optimo. Namque finis noster super nos, et nos debilitati confactis iacemus in uno et uno perfigimur, cofundant per agnitionem heresis, q: gratia dei, per subleuationem necessariam ab negare presumimus. Rursus q: de gratia dei sermo habedus est et de nomine Iesu, quem nemo potest dicere nisi in spiritu sancto, ut ipse Jesus a nomine suu sit nobis Jesus, ut pterea condonatos in curia iusticie gratie nos curia suscipiat, dum interim sedet in throno sue gratie, postquam legitimum tempore comparandi ptereat, appellatum ad curiam et thronum nostrum, illic nos presentemus in confessionibus, ubi soror nostra mater est eiusdem gratie, et aduocata nostra, que plane despiceremus nos non poterit. Caro enim et sanguis noster est et curie sue iura defendet, iura gratiae. Sed quis est iste thronus gratiae, Ille puerulus, bio puer hodie circumcisus, cuius vocatum est nomen Jesus, ut per iesum gratia fieri sicut lex per moysen data est, ut salvaretur mundus per ipsum, quem vidimus plenum gratiae, immo gratiam. Deus meus, misericordia mea, inquit propheta. Et quid misericordia nisi gratia. Sed dicit fortasse timidor aliquis, Ego apertos habeo oculos cordis in lumine fidei, et lucernam euangelice veritatis hodiernae intueor in pueru seueritatem domine iusticie seueram valde, que etiam proprio filio dei non peccat, quin eum nuditat et frigori et duro vulnere dum tenellus circumciditur, exponeret. Et tu mibi apud ipsum puerum inuenire thronum gratiae reprobantis. Si in viridi hoc fecit deus, si innocentissimo filio non pepercit, in sicco quid fieri peccatoribus servis qualiter ignoscet. Quin etiam mater eius, mater benedicta, quibus oculis peccatores inspiciet, qui tota hodierni doloris sui causa sunt, qui totam sue grandis anxietatis materiam prebuerunt, dum propter eos vniogenitum dilectissimum, ex acri vulnera cruentum, ex nuditate et frigore vagientem cognoscit et dolentem. At vero quisquis hoc dixerit sciat nra timendum, satis factum est iusticie, satiata est, non prius bis in id ipsum, cum qui gratiam huius pueri flagellati meruit, qui factus est a deo nobis iustitia atque redemptio, in q: et si iusticia appareat in ei attrito, propter peccata nostra supereminenter tuus appareret gratia dei, q: ut seruum